

РЕЦЕНЗИЯ

От Проф. Д-р Митко Цветков Цветков, дмн.

Клиника по урология при МБАЛ V градска болница, гр.София

На дисертационен труд за придобиване на
образователна и научна степен „**Доктор**” по научна специалност „Урология“

разработен от Д-р Пенчо Петров Генов

от Катедра „Сестрински хирургични грижи“,

при Факултет „Здравни грижи“ на МУ Плевен.

Дисертационният труд на д-р Генов е на тема: **Съвременни аспекти в комплексното лечение на преждевременната еякулация**

На заседание на Академичния съвет на МУ Плевен от 03.04.2017г. (Протокол No:1) и заповед No:591/05.04.2017г. на Ректора на МУ-Плевен, съгласно чл.9, ал.1 от ПРАС в МУ-Плевен съм избран за член на Научно жури по процедура за защита на дисертационен труд на тема: **Съвременни аспекти в комплексното лечение на преждевременната еякулация**, за придобиване на образователна и научна степен „**Доктор**” с кандидат д-р Пенчо Петров Генов.

Д-р Генов е роден на 11.07.1982г. в град Русе. Завършва висше медицинско образование в Медицинска Университет Варна през 2007г. (Диплома у.и.No:080250, рег.No:7747/2007г.). Развитието на д-р Генов, като лекар и специалист, преминава изцяло в Отделението по „Урология” на МБАЛ Русе АД. От 2008 година той е зачислен на специализация по урология към Висш медицински институт гр.Плевен, Урологична клиника. Придобива специалност по урология от 01.01.2014г. (Свидетелство за специалност No:062368).

На 26.09.2012г. на заседание на Катедрен съвет при катедра „Сестрински хирургични грижи“ МУ Плевен е разкрита процедура за зачисляване в докторантура на самостоятелна подготовка на д-р Пенчо Петров Генов, с тема на дисертационния труд *„Съвременни аспекти в комплексното лечение на преждевременната еякулация“* за придобиване на образователна и научна степен „**Доктор**” по научната специалност „Урология“ (03.01.42). Зачислен е на 14.01.2013г. със заповед No:45 на Ректора на МУ Плевен Проф. д-р Гр.Горчев, дмн.

Професионалната квалификация на Д-р Генов включва допълнителни курсове и квалификации свързани с неговата подготовка. Провел е редица

специализации и курсове в различни области на съвременната урология, във водещи клиники у нас и в чужбина. Специализирал е предимно в областта на ендouroлогията, ехографска диагностика и лапароскопска и роботизирана хирургия в гинекологията и урологията.

Участва активно с научни доклади и презентации в наши и международни научни форуми. От 2009г. е член на Европейската Асоциация по урология. Член е на Български лекарски съюз. Д-р Генов има публикувани статии в наши и чуждестранни научни списания.

Преждевременната еякулация е актуална и съвременна тематика, тъй като засяга предимно млади хора в творческа възраст. Дълги години тази тема е била „табу“. Ето защо поздравявам научния ръководител доц. Николай Колев и д-р Генов за разглеждането на този проблем. Тематиката представлява интерес сред специалистите уролози, андролози, сексолози и гинеколози.

През последните три десетилетия започнаха да се прилагат различни революционни по своята същност диагностични и лечебни, в това число и минимално инвазивни методи, които промениха терапевтичния подход при това състояние.

Представеният ми научен дисертационен труд на тема *“ СЪВРЕМЕННИ АСПЕКТИ В КОМПЛЕКСНОТО ЛЕЧЕНИЕ НА ПРЕЖДЕВРЕМЕННАТА ЕЯКУЛАЦИЯ ”* е написан на 154 стандартни страници, формат А4. Научният труд е структуриран по следния начин:

1. Увод	2 стр.
2. Литературен обзор	41 стр.
3. Цел и задачи	2 стр.
4. Материал и методи	24 стр.
5. Резултати	30 стр.
6. Обсъждане и заключения	14 стр.
7. Изводи	2 стр.
8. Приложения	6 стр.
9. Използвана литература	22 стр.
10. Приноси на дисертационния труд	1 стр.
11. Публикации, свързани с дисертационния труд	1 стр.

Научният ръководител Доц.Колев и дисертантът Д-р Генов са избрали да разработят един твърде актуален и съвременен урологичен проблем. Нашата урологична общност, а и медицината като цяло, имат нужда от един такъв научен труд. Това го прави дисертабилен и дава възможност за приложението му в ежедневната практика на урологията. Моята убеденост се затвърждава от представените статистически проспективно обработени данни за 48 пациенти, на възраст от 18 до 39 години. Пациентите са разделени в две групи според приложената терапия. При първата група (45,83%) е използвано оперативно лечение – микрохирургична денервация на пениса. Този метод е въведен за първи път в българската практика. При втората група (54,17) е използвана утвърдена терапия - консервативно лечение с Дапоксетин.

Както се вижда от структурата на дисертационния труд, след кратък увод следва **Литературният обзор**, написан на 41 страници. В него последователно

са разгледани историята на проблема и незадоволителните резултати от прилаганото лечение поради недобра информираност на пациентите и неадекватна диагностика.

Дадени са определения за преждевременна еякулация. Разгледани са различните подходи за класифициране на преждевременната еякулация. Етиологията на преждевременната еякулация и до днес остава ненапълно изяснена, като през последните години проучванията доказват ролята на хроничния простатит. Преждевременната еякулация е най-често разпространена при мъжете на възраст между 18 и 59 години. Това състояние води до влошаване на качеството на живот на тези мъже. Диагнозата на преждевременната еякулация се поставя въз основа на медицинската и сексуална история на пациента. Важно е да се разграничи преждевременната еякулация от еректилната дисфункция. За тази цел се използват подробната анамнеза и индивидуалното усещане на пациента за контрол върху еякулацията. Създадени са въпросници. Съществен момент са физикалният преглед и допълнителните изследвания. Последните включват анализ на ендокринната и неврологичната система.

Лечението на преждевременната еякулация в съвременната практика става според вида на преждевременната еякулация. Като се започне с психологическа и поведенческа терапия и се стигне до локални анестетици, перорална фармакотерапия и съвременно оперативно лечение. Проучванията показват, че новоразработените оперативни техники са безопасни и ефективни. Хирургическото лечение включва циркумцизио, френулотомиа, уголемяване на гланс пенис с хиалууронова киселина и други.

В края на Литературния обзор съвсем правилно авторът прави анализ, от който се вижда, че преждевременната еякулация се среща често – до 30%, което я прави социалнозначимо заболяване. Тя е заболяване, което засяга не само пациентите, но и техните партньорки и води до тежки междуличностни конфликти и влошаване на сексуалната функция. От лечебните консервативни методи нито един не води до постоянни трайни резултати. Различните оперативни техники не повлияват преждевременната еякулация еднозначно и не са приети като официален метод за лечение.

Литературният обзор завършва с три извода, преценени като най-съществени проблеми: липсват достатъчно данни за социалната характеристика на пациентите, няма данни за утвърдено консервативно лечение, което да дава достатъчно добри резултати, и липсват достатъчно данни за краткосрочните и дългосрочните резултати от използваните методи, което води до висок процент на отказ от страна на пациентите да продължат лечението.

Целта е съвършено правилно формулирана. Авторът си поставя за цел да проучи социално-демографските характеристики на пациентите с първична преждевременна еякулация, както и да приложи нова оперативна техника за постигане на най-добри функционални резултати.

За реализирането на тази целта авторът си е поставил добре формулирани **5 задачи**, които включват: проучване на социално-демографските характеристики на мъжете с преждевременна еякулация; въвеждане на нова оперативна техника за лечение на състоянието; проучване на дългосрочните резултати и удовлетвореността на пациентите; оценка на еректилната функция и оценка на възстановяването чувствителността на

пениса на различни места и към различни стимули след извършването на оперативното лечение.

В 4-ти раздел „**Материали и методи**“ - на 24 страници е представен материалът и използваните методи при разработването на дисертационния труд. В материала са включени данните на 48 последователни пациенти, при които е поставена диагноза преждевременна еякулация, лекувани в Клиниката по Урология към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ Плевен и Отделение по урология към МБАЛ Русе АД за период от месец септември 2011г. – март 2015г. Пациентите са разделени в две групи както вече бе споменато по-горе.

При всички пациенти са попълнени въпросници за оценка тежестта на преждевременната еякулация и оценяване ефекта от лечението. Извършено е оценяване на чувствителността на пениса. Изследванията са извършени преди началото на изследването и на 3-ти, 6-ти и 12-ти месец след начало на терапията. Нагледно в таблица са посочени броя, възрастта, инициалите на пациентите и приложеното при всеки един лечение.

Използвани са стандартни, рутинно прилагани методи за диагностика и определяне вида на преждевременната еякулация и тежестта на симптомите, лечение и проследяване. Използвани са и нестандартни, заимствани, модифицирани или разработени и внедрени от автора методи с цел изпълнение на поставените задачи.

Статистически данните от проучването са обработени със софтуерни статистически пакети.

След детайлно разгледана анатомия на пениса авторът описва избория от него хирургически метод – микрохирургична деинервация на пениса, извършена под обща или спинална анестезия. Оперативната техника е описана подробно и много добре онагледена. От консервативните методи е използвал Дипоксетин хидрохлорид - кратко действащ селективен инхибитор на обратното захващане на серотонина с фармакологичен профил, подходящ за използване само при нужда.

Резултатите са описани чрез таблици, графики и цифрови величини. На 30 страници с 15 фигури и 24 таблици, Д-р Генов съвършено точно и подробно представя резултатите от научното изследване.

Периодът на научното изследване е достатъчен и броят на лекуваните пациенти и видовете терапия са изключително убедителни за статистическата достоверност на получените резултати. Отразени са с много голяма подробност и точност резултатите, постигнати с приложението на двата вида терапия. Направен е сравнителен анализ на оперативното и консервативно лечение. Изключително детайлно, най-подробно и добросъвестно в таблиците са посочени видът на избория терапевтичен метод, тяхната ефективност, нежелани лекарствени реакции на използвания медикамент, интраоперативни и постоперативни усложнения, тяхното лечение, както и използваната анестезия.

В 6ти раздел „**Обсъждане и заключения**“, на 14 страници последователно са обсъдени и съпоставени с резултатите на други автори. Авторът споделя мнението и на други уролози през последните години, че трябва да се търси отговор за сигурна диагноза и адекватно лечение на това тежко за всеки мъж страдание.

Получените резултати от Д-р Генов са сходни с тези на водещи в тази област европейски урологични центрове.

Чест прави на автора, че не отрича един или друг терапевтичен метод. Обсъждането е с правилни позиции и е отражение на красноречивите резултати.

В 7ми раздел „**Изводи**“, на основата на проведеното научно изследване и постигнатите резултати дисертантът е направил 6 извода. Изводите са достоверни и правилно формулирани, като всеки извод е подкрепен със статистически достоверни данни. Изводите имат приносен характер.

В края на дисертационния труд има шест **приложения**, които биха подпомогнали специалистите в ежедневната им клинична практика.

Използваната литература на научния труд включва 9 автори на кирилица и 176 на латиница. Прави чест на автора, че нито в исторически, нито в научно-академичен план, не е пропуснал развитието на проблема.

„**Приноси на дисертационния труд**“: Това е дисертационен научен труд, отразяващ резултати от клиничната дейност на дисертанта в колективите на Клиника по Урология към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ Плевен и Отделение по урология към МБАЛ Русе АД.

На първо място бих подчертал въвеждането в клиничната практика на нов оперативен метод - микрохирургичната деинервация на пениса. Като особен принос е направеният сравнителен анализ на собствената оперативна техника и медикаментозното лечение, който доказва предимството на оперативното лечение.

За първи път в българската урологична практика се извършва задълбочен анализ на различните характеристики на пациенти с първична преждевременна еякулация. До момента в световната литература не е извършен задълбочен сравнителен анализ на оперативен метод за лечение на преждевременна еякулация, спрямо утвърдено стандартно консервативно лечение. Авторът извършва това за първи път.

Авторът има 4 **научни публикации** свързани с дисертационния труд , отпечатани в наши и чуждестранни медицински научни списания.

Дисертационният труд е представен на 154 страници, онагледен с 26 фигури и 26 таблици и обогатен с 6 приложения. Разработен изключително подробно и прецизно. Клиничният материал е обработен и представен със статистическа достоверност, като започнем от пол и възраст, степен на нарушение на сексуалната функция, показания и противопоказания за прилагането на един или друг терапевтичен метод. Обобщени са постигнатите резултати с различните методи на поведение при тези пациенти, най-често срещаните усложнения и рискови фактори, както и начините за тяхното преодоляване. Особено впечатление прави, че авторът не е пренебрегнал неудачите в диагнозата и лечението на това страдание. Напротив, те са разгледани внимателно, направен е задълбочен анализ на възможните

причини за възникването им и са дадени насоки за тяхното избягване.

В заключение, бих искал да кажа, че дисертационният труд представлява задълбочено теоретично обобщение на съвременни диагностични и терапевтични възможности при това разпространено състояние, каквото е преждевременната еякулация. Научният труд има и значим оригинален научен и научно-приложен принос за съвременната българска урология. Той е плод на дългогодишна клинична дейност на целия екип от специалисти, работещи по проблема преждевременна еякулация в две болници. Представеният ми дисертационен труд е разработен на базата на реален клиничен материал, натрупван в продължение на повече от три години. Той отразява съвсем реално развитието на процеса на промяна в методите на диагностика и лечение на първичната преждевременна еякулация. Авторът, като съвременник и активен участник в тези промени е успял да обхване, анализира и коментира всички аспекти и проблеми на съвременното разпознаване и поведение при това състояние в България. Научният труд е написан на ясен и коректен български език.

Д-р Пенчо Генов е млад и активен уролог. Той е с подчертан вкус към научните дирения в урологията. Отличната му езикова подготовка позволява много добра комуникативност.

Въз основа на всичко изложено по-горе и с вътрешно убеждение препоръчвам на уважаемото научно жури да гласува положително за придобиване на образователна и научна степен „Доктор“ на Д-р Пенчо Петров Генов.

14 май 2017г.

Проф. д-р Митко Цветков Цветков , дмн